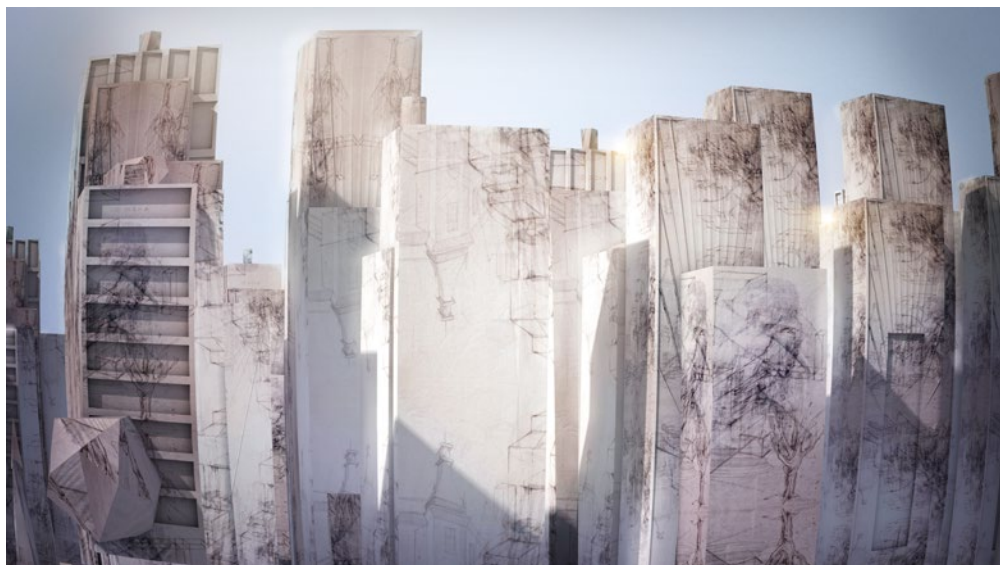

Kratka biografija

Domen Dimovski (1995, Kranj) se je po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani vpisal na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje, kjer je leta 2017 z delom *Avtoritarnost medijske družbe* diplomiral na oddelku za Slikarstvo na smeri Video in novi mediji pri profesorju Sašu Sedlačku. Leta 2019 pa je na isti smeri pod mentorstvom profesorja dr. Lev Krefta magistriral s teoretičnim delom *Prehod iz votline: na Platonovi sledi* in kratkim animiranim filmom *Peščeni prehod* pri profesorju Robertu Černelču.

Aktiven je predvsem na področju intermedijske in video umetnosti, računalniške animacije, na področju slikarstva, grafike ter v oblikovanju.

Za svoja dela je prejel sedem domačih in eno mednarodno nagrado. Imel je 7 samostojnih in 41 skupinskih razstav ter sodeloval na več mednarodnih festivalih. Član ZDSLJ in Likovnega društva Kranj je od leta 2018. Od decembra 2019 deluje kot samozaposlen v kulturi. Od leta 2020 pa je član umetniškega sveta Likovnega društva Kranj in kurator za sekcijo Video in novi mediji.

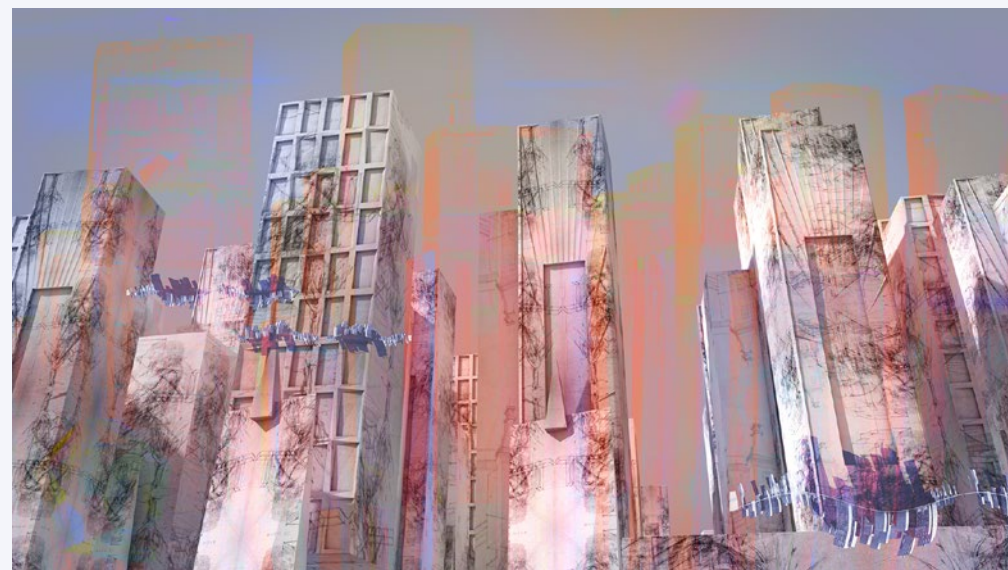
cikel *Sledi organskega*, digitalna grafika, 50 x 70 cm, 2021.

Vljudno vabljeni na razstavo

DOMEN DIMOVSKI: SLEDI ORGANSKEGA

odprto od torika, **25. maja 2021**, v prostorih
Zavarovalnice Triglav, Območna enota Kranj,
na Bleiweisovi 20, Kranj.

cikel *Sledi organskega*, digitalna grafika, 50 x 70 cm, 2021.

Razstava bo na ogled do 30. junija 2021.

Sledi organskega

Projekti, s katerimi se ukvarja Domen Dimovski, se predvsem umeščajo na področje videa in intermedijske umetnosti, animacije ter v polje digitalne grafike. V svojih umetniških delih povezuje tako likovne pristope kot tudi teoretične ideje, ki skupaj ustvarjajo celovite miselne in vizualne vsebine – namenjene širokemu spektru gledalcev.

Miselna izhodišča, do katerih se dokopava v procesu študija, razširja s pomočjo dialektike med domišljijo in uporom, ki je lasten omejitvam medija. Pri tem ga zanimajo pripovedne strukture, ki različne likovne motive povezujejo na sodobne estetske načine. Umetnikov ustvarjalni proces je vedno znova postavljen pred dilemo, ki nastane v stiku z neskončnostjo - tako je namreč število možnih interpretacij, med katerimi obstaja vrednostna razlika. V nastali situaciji obstajata tako logično vsaj dva kraja, med njima pa je simbolna perspektiva. Znotraj opisanega polja se nahajajo kompleksne mreže likovnih razlik in vizualnih zahtev, ki jih umetnik skozi proces ustvarjanja oblikuje in preoblikuje, da bi v gledalcu prebudil proces re-percepcije.

Tokrat se nam avtor predstavlja z grafikami, ki z digitalno urejenimi podobami subtilno tematizirajo realnost antropocena, ki se odslikava v globalni klimatski krizi, problemu prenaseljenosti in neustrezne razporeditve dostopa do kapitala. Vsebinsko ga zanimajo načini, kako razumeti kompleksna razmerja med posamezniki in sodobno družbo, v katerih zasledimo številne simptome, anomalije in deviacije.

Eno izmed njegovih temeljnih izhodišč je razumevanje, da je kapitalizem – kot dominantna svetovno-sistemska ureditev – sredi tranzicije v novo, nepredvidljivo obliko organizacije strukture sveta. Prihaja svet, v katerem je vsak dan bolj jasno, da bo njegova temeljna koordinata življenja posthumanizem. V njem ne prepoznavamo samo vojn med nacijami, temveč tudi tihe vojne kot je npr. vojna na drobiž. A najbolj izrazita je vojna proti subjektu, ki je, če sledimo Heglovi ideji, čisti negativum. V prihodnosti lahko zato pričakujemo eliminacije: kava brez kofeina, pivo brez alkohola, ljubezen brez padca, računalnik brez diska, zavarovalniške družbe brez tveganja, življenje brez bolezni, bivanjsko okolje brez narave, demokratične volitve brez ljudi in demokracija brez volitev itd...

V svojih nadrealističnih podobah zapuščenih stolpnic predstavlja kompozicijske rešitve in poglede na utopično arhitekturo prihodnosti.

Prostor predvsem opredeljujeta svetlo-temni kontrast in linearna perspektiva, ki skupaj z belimi materiali in risarskimi teksturami na stavbah tematizirata zapuščena mesta v prihodnosti. Metamorfoza perspektivnih pogledov, s sijem sušnih, puščavnih poletij, ki steklo spreminjajo v bele, zaprašene stavbe, kažejo na iztek časa in zmanjševanje življenjskega in doživljajskega prostora. Gledamo prisposodbe ali vizualizacije posledic človeških neodgovornih dejanj v današnjem času.

Toda, kar je potlačeno, se vrača. Tako lahko na nekaterih mestih zasledimo razkrivanje realnega v vseh kozmičnih razsežnosti kompozicije, spet na drugih pa se narava vrača v risbi, ki je prisotna na stavbah. Fragmenti organskega spominjajo na odsotnost narave in posledično nujno odsotnost človeškega subjekta. Sledi narave in organskih tvorb pa kot duhovi nakazujejo na propad človeka in arhitekture, a hkrati paradokсно tudi na revitalizacijo narave.

Domen Dimovski, mag. novih medijev

cikel *Sledi organskega*, digitalna grafika, 50 x 70 cm, 2021.